

Адміністративне право і процес

УДК 342.9:347.77/.78]:341.176(4-6ЄС)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19950584>

**Гармонізація адміністративно-правового регулювання прав
інтелектуальної власності України зі стандартами ЄС у процесі
післявоєнного відновлення**

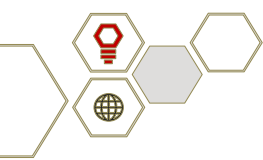
Ониськів Петро Петрович,

аспірант ЗВО «Львівський університет бізнесу та права», Україна,

<https://orcid.org/0009-0005-8552-8908>

Прийнято: 17.05.2025 | Опубліковано: 30.05.2025

Анотація. У статті досліджено проблему гармонізації адміністративно-правового регулювання прав інтелектуальної власності України зі стандартами Європейського Союзу в контексті післявоєнного відновлення. На підставі аналізу ключових актів *acquis* ЄС (Директиви 2004/48/ЄС про *enforcement*, 2016/943 про комерційну таємницю, 2019/790 про авторське право на цифровому єдиному ринку, Регламенту 2017/1001 про торговельну марку ЄС, а також системи унітарного патенту), Угоди про асоціацію та звітів Єврокомісії встановлено, що матеріальне законодавство України переважно наближене до європейського, тоді як адміністративно-правова інфраструктура – реєстраційні процедури, митний контроль, адміністративна відповідальність, інституційна координація – залишається критично нерозвиненою. Обґрунтовано тезу про те, що саме адміністративно-правовий блок, а не цивільно-судовий, визначає реальну ефективність національної системи інтелектуальної власності. Виявлено ключові прогалини:

нефункціонування Вищого суду з питань інтелектуальної власності, невідповідність розмірів адміністративних стягнень за статтями 51-2 та 164-9 КУпАП превентивній функції, неповна інтеграція митного реєстру з європейськими базами COPIS та IP Enforcement Portal. Доведено, що післявоєнний контекст створює «вікно можливостей» для радикальної інституційної реформи: цифровізація UKPHOIBI, підключення до EUIPN, побудова нової архітектури за стандартами ЄС від початку. На основі порівняльного аналізу досвіду Польщі, Хорватії, країн Балтії, Грузії та Молдови запропоновано синтетичну модель гармонізації, що поєднує фазову імплементацію норм, регіональне інституційне менторство, ранню інтеграцію в європейські патентні мережі та спеціалізоване судочинство. Результати дослідження можуть бути використані при розробці стратегії реформування системи інтелектуальної власності в рамках виконання Ukraine Plan 2024–2027.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, інтелектуальна власність, гармонізація, *acquis* ЄС, Угода про асоціацію, післявоєнне відновлення, митний enforcement, UKPHOIBI.

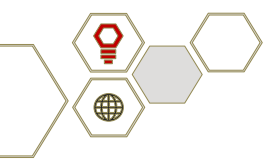
Harmonization of the Administrative and Legal Regulation of Intellectual Property Rights in Ukraine with EU Standards in the Process of Post-War Recovery

Petro Onyskiv,

PhD Student, Lviv University of Business and Law, Ukraine,

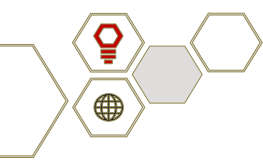
<https://orcid.org/0009-0005-8552-8908>

***Abstract.** The article examines the problem of harmonizing the administrative-legal regulation of intellectual property rights in Ukraine with the*

standards of the European Union in the context of post-war recovery. Based on the analysis of the EU acquis (Directives 2004/48/EC, 2016/943, 2019/790, Regulation 2017/1001, and the unitary patent system), the Association Agreement, and European Commission reports, it has been established that Ukraine's substantive legislation is largely aligned with European standards, while the administrative-legal infrastructure – registration procedures, customs control, administrative liability, and institutional coordination – remains critically underdeveloped. The thesis is substantiated that it is precisely the administrative-legal component, rather than the civil-judicial one, that determines the real effectiveness of the national intellectual property system. Key gaps have been identified: the non-functioning of the High Court on Intellectual Property, the inadequacy of administrative penalties for their preventive function, and the incomplete integration of the customs register with the European COPIS and IP Enforcement Portal databases. It is demonstrated that the post-war context creates a "window of opportunity" for radical institutional reform: digitalization of UANIPIO, connection to EUIPN, and building new architecture to EU standards from the outset. Based on a comparative analysis of the experience of Poland, Croatia, the Baltic states, Georgia, and Moldova, a synthetic harmonization model is proposed that combines phased norm implementation, regional institutional mentorship, early integration into European patent networks, and specialized judicial proceedings. The research findings can be used in developing a strategy for reforming the intellectual property system within the framework of implementing the Ukraine Plan.

Keywords: *administrative-legal regulation, intellectual property, harmonization, EU acquis, Association Agreement, post-war recovery, customs enforcement, UANIPIO.*

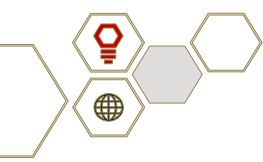

Постановка проблеми

Повномасштабна російська агресія одночасно зруйнувала частину реєстраційної та експертної інфраструктури національної системи інтелектуальної власності й прискорила інституційне наближення України до ЄС, що перетворило питання адміністративно-правового регулювання прав інтелектуальної власності (далі – ІВ) на центральний вузол післявоєнного відновлення. Надання Україні статусу кандидата на членство у червні 2022 р., відкриття переговорів у червні 2024 р. і запуск Ukraine Facility обсягом 50 млрд євро зробили рівень адаптації до асquis вимірюваною умовою фінансування реформ [26]. Водночас Звіт Єврокомісії 2024 р. фіксує, що Україна має лише «певний рівень підготовки» у сфері ІВ, а прогрес у 2023–2024 рр. був обмеженим, зокрема через нефункціонування Вищого суду з питань ІВ і слабкість адміністративного правозастосування [27]. Адміністративно-правовий блок (дозвільні процедури, реєстраційні сервіси, митний контроль, адміністративна відповідальність) залишається найбільш уразливою ланкою української системи ІВ і водночас тим фронтом реформ, від якого залежить реальна, а не декларативна сумісність українського правопорядку зі стандартами ЄС.

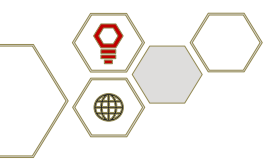
Аналіз останніх досліджень і публікацій

Українська доктрина адміністративно-правового регулювання ІВ формувалася переважно у площині цивілістики, і лише в останні роки дослідники почали послідовно виокремлювати публічно-правовий вимір. Н. П. Капітаненко обґрунтувала тезу про ІВ як самостійний об'єкт адміністративно-правового регулювання, що упорядковує відносини реєстрації й захисту в умовах євроінтеграції [1]. О. В. Запотоцька та А. В. Гуржій розвинули цю лінію, системно описавши функціонування органів

захисту ІВ в умовах воєнного стану й акцентуючи роль адміністративної відповідальності як гарантії недоторканності прав [2]. О. І. Вальчук проаналізувала інституційну реформу 2020–2022 рр., зокрема перехід функцій НОІВ від Укрпатенту до УКРНОІВІ, що суттєво змінило адміністративну архітектуру [3]. Окрема публікація 2025 р. зафіксувала 98-відсоткове виконання зобов'язань глави 9 Угоди про асоціацію із застереженнями щодо спеціалізованого судочинства [4]. Критичну оцінку ефективності адміністративних стягнень за ст. 51-2, 164-6 та 164-9 КУпАП здійснено у спеціальній публікації 2023 р., де доведено, що низькі штрафи позбавляють норми як каральної, так і превентивної функції [6]. Ю. Ленго порівняла механізми захисту комерційної таємниці за Директивою (ЄС) 2016/943 та Законом України № 2974-ІХ, оцінивши ступінь гармонізації як достатньо високий [8].

Європейський вимір проблеми розкрито у колективній монографії за редакцією Н. Richter, де зібрано найповніший англomовний аналіз конкуренції та ІВ-права в Україні, зокрема стратегічних напрямів розвитку й ролі Угоди про асоціацію [11]. L. Oprysk розглядає гармонізацію авторського права як каталізатор відновлення серед спротиву агресії [10], а P. Van Elsuwege осмислює Угоду про асоціацію як інструмент руху до членства, що перетворює главу 9 на монітований графік імплементації [12]. L. Dijkman обґрунтовує уніфікований підхід до пропорційності судових заборон за Директивою 2004/48/ЕС, без якого enforcement залишається фрагментарним [13]. У сукупності ці дослідження засвідчують, що українська наука зосереджена переважно на матеріально-правових аспектах гармонізації, тоді як адміністративно-процедурний вимір (реєстраційні сервіси, митний контроль, інституційна координація) залишається науково недорозробленим, що й зумовлює актуальність цього дослідження.

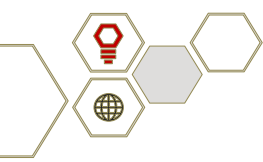

Формулювання цілей статті

Мета статті полягає в тому, щоб довести, що успішне післявоєнне відновлення національної системи ІВ потребує перенесення акценту з приватноправового захисту на адміністративно-правову архітектуру, а також сформувати модель гармонізації, яка поєднує імплементацію *acquis*, інституційне реконструювання УКРНОІВІ, цифровізацію реєстраційних процедур і посилення митного та адміністративного *enforcement* з огляду на європейський порівняльний досвід.

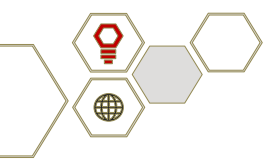
Виклад основного матеріалу

Розмежування публічно- і приватноправового вимірів ІВ давно стало класичним, однак в українській доктрині воно досі залишається радше описовим, ніж функціональним. Цивільна юрисдикція забезпечує відшкодування шкоди конкретному правовласникові, проте саме виникнення, посвідчення й підтримання прав на торговельну марку, винахід чи промисловий зразок неможливе без ланцюга адміністративних процедур: подання заявки, формальної та кваліфікаційної експертизи, реєстрації, публікації, підтримання чинності, оскарження в апеляційному порядку. У цьому ланцюгу держава виступає не пасивним арбітром приватних спорів, а активним суб'єктом, який формує ринок нематеріальних активів через дозвільні акти та адміністративні послуги [1]. Тому ефективність національної системи ІВ визначається швидкістю, передбачуваністю й цифровою зрілістю адміністративних процедур, а також здатністю митних і правоохоронних органів превентивно блокувати контрафакт. Статистика ЄС підтверджує цей пріоритет: 84 % затриманих на кордоні товарів порушують саме торговельні марки, тобто митні та реєстраційні процедури поглинають основну масу порушень [30].

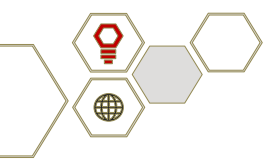
Європейське *acquis* у сфері ІВ сформувалося саме як багат шаровий адміністративно-процедурний каркас, що виходить далеко за межі матеріально-правових стандартів. Директива 2004/48/ЄС встановлює мінімальний стандарт правозастосування, проте її реальна ефективність забезпечується гармонізованим тлумаченням CJEU принципу пропорційності судових заборон, без якого матеріальні норми залишалися б декларативними [13]. Директива (ЄС) 2016/943 про комерційну таємницю закріпила спільне поняття *know-how* та баланс між конфіденційністю і свободою інформації; цей баланс оцінюється як достатньо повно перенесений в український правопорядок Законом № 2974-IX [8]. Директива (ЄС) 2019/790 радикально змінила платформну відповідальність: ст. 17 імпліцитно перетворює OCSSPs на квазіадміністративних фільтраторів контенту [15], а зв'язка з DSA посилює ризики приватизації *enforcement*, коли приватні оператори перебирають на себе функції, що за логікою належать публічним органам [16]. Регламент (ЄС) 2017/1001 і практика EUIPO показують, що торговельна марка ЄС є передусім уніфікованою адміністративною процедурою опозицій і скасування [14]. Запуск системи унітарного патенту 1 червня 2023 р. додав третій ярус – Unified Patent Court при ЕРО, що за перший рік розглянув понад 500 справ [17]. Звідси випливає, що гармонізація не зводиться до копіювання текстів директив: вона вимагає підключення УКРНОІВІ до операційних мереж (EUIPN, TMview, DesignView, PATLIB), без яких матеріальне *acquis* функціонує лише на папері.

Угода про асоціацію визначає реальне функціонування описаної інституційної архітектури. Глава 9 «Інтелектуальна власність» працює не як декларація, а як монітований графік імплементації з щорічними звітами Єврокомісії та підкомітетом з питань ІВ [12]. Уряд повідомляє про 98 % виконання зобов'язань у 2024 р. у сфері ІВ – найвищий показник серед 24 секторів Угоди. Водночас за кількісним успіхом ховається якісна прогалина: закони ухвалено, а адміністративна інфраструктура для їх виконання ще не

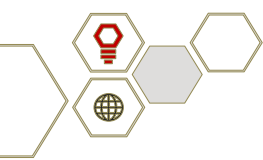
добудована [4]. Звіт Єврокомісії 2024 р. фіксує, що нереформованими залишаються боротьба з піратством, запуск Вищого суду з питань ІВ, узгодження законів про патенти й комерційну таємницю, а також поглиблення співпраці з EUIPO [27]. Інституційна реформа розподілила функції між чотирма відомствами: Мінекономіки формує політику, УКРНОІВІ діє як НОІВ, Антимонопольний комітет регулює ринкові аспекти ІВ, Державна митна служба здійснює прикордонний enforcement [3, 39]. Такий розподіл формально відтворює європейський зразок, проте страждає від слабкої координаційної логіки: міжвідомчі протоколи досі фрагментарні, а окупація та бойові дії порушили цілісність територіального охоплення реєстрів.

Одночасне руйнування інфраструктури й прискорення євроінтеграції породжує парадоксальне «вікно можливостей» для реформи ІВ-системи. Кадрові втрати й проблема правового режиму ІВ на окупованих та деокупованих територіях змушують будувати нову адміністративну архітектуру фактично з нуля, оминаючи інституційні нашарування пострадянської доби [2]. Стратегічний план розвитку УКРНОІВІ на 2024–2028 рр. закладає дев'ять пріоритетних напрямів, серед яких цифровізація послуг, медіаційний центр, інтеграція до EUIPN і повне наближення до *acquis* [33]. Ukraine Facility через Регламент (ЄС) 2024/792 перетворює ці напрями на фінансово забезпечені умовності, прив'язуючи виплати до виконання Ukraine Plan, де ІВ фігурує як складова *rule-of-law reform* [26]. Програма EU4IP обсягом 4 млн євро, стартована в березні 2024 р., інституційно синхронізує Україну, Молдову й Грузію з ІВ-офісами Естонії, Латвії, Литви, Польщі й Румунії як менторами, створюючи унікальну для пострадянського простору регіональну мережу навчання й технічної допомоги [36]. Цифровізація, яка до війни сприймалася як сервісне полегшення, тепер набуває критичного значення відмовостійкості: електронні реєстри, географічно розподілені в захищених дата-центрах, і дистанційна експертиза є практично єдиним

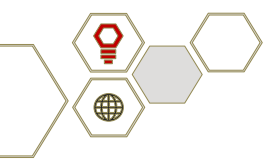
способом гарантувати безперервність адміністративних процедур в умовах ракетних атак і блекаутів [7]. Післявоєнне відновлення й євроінтеграція тим самим підсилюють одне одного: ті самі інвестиції одночасно вирішують завдання безпеки й наближення до *acquis*.

Адміністративний *enforcement* залишається найслабшою ланкою системи. Стаття 51-2 КУпАП досі передбачає штраф у розмірі, що в десятки разів поступається реальній вартості контрафактних партій, через що норма не виконує ні каральної, ні превентивної функції [6]. Статті 397–399 та 476 Митного кодексу України формально втілюють логіку Регламенту (ЄС) № 608/2013 (ведення реєстру об'єктів права ІВ, затримання товарів *ex officio*, процедура знищення), проте розходяться з європейським стандартом за двома ключовими параметрами: відсутністю спрощеної процедури для малих поштових вантажів і недостатньою інтеграцією з централізованою базою COPIS [25]. Показово, що навіть усередині ЄС застосування Регламенту 608/2013 не є безшовним – Спеціальний звіт 06/2022 Європейського суду аудиторів виявив системні прогалини в координації митних органів держав-членів [29], отже українська реформа має враховувати вже виявлені слабкі місця. Додаткову вразливість створює інституційний вакуум: Вищий суд з питань ІВ, утворений ще у 2017 р., станом на березень 2025 р. так і не запрацював, попри те, що конкурс Вищої кваліфікаційної комісії суддів перебуває на фінальній стадії [27]. Відсутність спеціалізованого суду означає, що складні патентні та торговельномарочні справи розглядають судді без профільної експертизи, а це знижує передбачуваність правозастосування й безпосередньо впливає на інвестиційну привабливість країни. Оптимальна модель удосконалення, яка логічно впливає з європейської практики, має три складники. По-перше, розміри адміністративних стягнень слід радикально підвищити, прив'язавши їх до вартості контрафактної партії за прикладом роялті-множника [18]. По-друге, необхідно запустити Вищий суд з питань ІВ

і паралельно запровадити апеляційну палату при УКРНОІВІ як квазіюрисдикційний фільтр. По-третє, митний реєстр об'єктів права ІВ має бути інтегрований із COPIS та IP Enforcement Portal EUIPO [31].

Порівняльний зріз країн, які вже пройшли або проходять шлях гармонізації, надає Україні конкретні орієнтири. Польський досвід Патентного відомства (UPRP) демонструє модель фазованої імплементації: ключові зміни до ІВ-законодавства було здійснено за кілька років до акцесії, а після вступу офіс швидко інтегрувався в EUIPN і EPO [38]. Хорватія використовувала двоетапну стратегію зі Screening Report 2006 р., амендментами 2007 і 2009 рр. та з відкладеним набранням чинності норм про регіональне вичерпання прав до дати акцесії 1 липня 2013 р. Балтійські країни обрали стратегію малих офісів із сильною регіональною інтеграцією, ратифікували Угоду про Unified Patent Court і спільно зі Швецією утворили регіональний підрозділ суду, що мінімізувало видатки на власне спеціалізоване судочинство [37]. Грузинський досвід показовий іншим: країна уклала валідаційну угоду з ЕРО, чинну з червня 2023 р., і здійснила м'яку інтеграцію в європейську патентну систему ще до вступу – очевидний орієнтир для України на перехідний період. Молдова акцентувала інституційне менторство AGEPI з боку офісів країн Балтії, що відтворює логіку, яку тепер ЄС пропонує Україні в рамках EU4IP [36]. Найтипівіші помилки, яких варто уникнути: розпорошення компетенцій між відомствами без чіткого координаційного центру, декларативна гармонізація без інвестицій у цифрову інфраструктуру, зволікання із запуском спеціалізованого судочинства. Україна перебуває в унікальній позиції: вона може одночасно використовувати польську модель законодавчої підготовки, хорватську модель фазового входження, балтійську модель регіональної інтеграції суду та грузинську модель раннього підключення до ЕРО.

Висновки

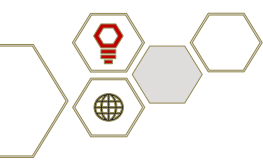
Гармонізація українського адміністративно-правового регулювання ІВ з *acquis* ЄС вийшла за межі формального перенесення норм і перетворилася на інституційну реконструкцію, від якої залежить як виконання глави 9 Угоди про асоціацію, так і економічна спроможність післявоєнного відновлення.

Емпіричні дані Єврокомісії, EUIPO та УКРНОІВІ свідчать, що матеріальне законодавство України вже переважно узгоджене з ключовими директивами та регламентами, проте операційна спроможність (реєстраційна, митна, судова) відстає від європейської щонайменше на одне покоління реформ.

Післявоєнний контекст парадоксальним чином відкриває вікно для радикальної, а не інкрементальної, реформи: цифровізація УКРНОІВІ, запуск Вищого суду з питань ІВ, інтеграція в EUIPN і COPIS, а також структурна прив'язка до Ukraine Facility створюють умови для побудови системи, яка від початку проектується за європейськими стандартами.

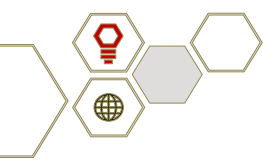
Порівняльний досвід Польщі, Хорватії, країн Балтії, Грузії й Молдови підказує синтетичну модель: фазова імплементація норм, регіональне інституційне менторство, рання м'яка інтеграція в європейські патентні й торговельномарочні мережі та спеціалізоване судочинство з чіткою взаємодією з апеляційними структурами ІВ-офісу.

Без радикального посилення адміністративного *enforcement* подальша гармонізація матиме декларативний характер. Адміністративно-правовий блок визначить, чи стане українська система ІВ частиною європейського правового простору або залишиться його формальним додатком.

Список використаних джерел

1. Капітаненко Н. П. Інтелектуальна власність як об'єкт адміністративно-правового регулювання. *Часопис Київського університету права*. 2022. № 2. URL: <https://chasprava.com.ua/index.php/journal/article/view/921>
2. Запотоцька О. В., Гуржій А. В. Правовий захист об'єктів інтелектуальної власності в умовах воєнного стану: збереження та безпека інновацій. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 2. С. 642–645. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-2/153>
3. Вальчук О. І. Система інтелектуальної власності України: сучасний стан та перспективи розвитку. *Правничий часопис Донецького національного університету імені Василя Стуса*. 2023. № 1. С. 127–133. URL: <https://jpchdnu.donnu.edu.ua/article/view/13278>
4. Виконання Україною положень Угоди про асоціацію у сфері інтелектуальної власності: адаптація до acquis ЄС і виклики 2024 р. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 2. С. 387–393. URL: https://lsej.org.ua/2_2025/93.pdf
5. Гутий Б. В. Порівняльний аналіз правового регулювання інтелектуальної власності в Україні та ЄС. *Академічні візії*. 2024. № 38. URL: <https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/view/1722>
6. Адміністративна відповідальність за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 1. С. 156–159. URL: http://lsej.org.ua/1_2023/156.pdf
7. Вплив цифровізації державного управління на адміністративно-правове регулювання патентної діяльності в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2025. URL: <http://visnyk-pravo.uzhnu.edu.ua/article/view/350550>
8. Ленго Ю. Заходи, процедури та засоби правового захисту комерційної таємниці: порівняльний аналіз у контексті європейських стандартів. *Теорія і*

практика інтелектуальної власності. 2025. № 4. DOI:
<https://doi.org/10.33731/42025.346656>

9. Бакалінська О. Міжнародний трансфер технологій в умовах сучасних викликів. *Теорія і практика інтелектуальної власності*. 2023. URL: <http://uran.inprojournal.org/article/view/265926>

10. Oprysk L. Harmonisation with the EU Acquis amid the Resistance to Russian Aggression as a Catalyst of Ukrainian Copyright Recovery. *Ukraine's Thorny Path to the EU*. Palgrave Studies in European Union Politics. Cham : Palgrave Macmillan, 2025. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-69154-6_9

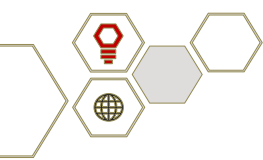
11. Richter H. (ed.) *Competition and Intellectual Property Law in Ukraine*. MPI Studies on Intellectual Property and Competition Law, vol. 32. Berlin : Springer, 2023. DOI: <https://doi.org/10.1007/978-3-662-66101-7>

12. Van Elsuwege P. Revisiting the EU-Ukraine Association Agreement: A Crucial Instrument on the Road to Membership. *Ukraine's Thorny Path to the EU*. Cham : Palgrave Macmillan, 2025. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-69154-6_4

13. Dijkman L. Intellectual Property, Injunctions, and Proportionality: Towards a Uniform Approach. *GRUR International*. 2025. Vol. 74, Iss. 9. P. 805–818. URL: <https://academic.oup.com/grurint/article/74/9/805/8173678>

14. García-Pérez R. Some Certainties and Some Uncertainties in European Union Trade Mark Law. *GRUR International*. 2023. Vol. 72, Iss. 11. P. 1018–1029. DOI: <https://doi.org/10.1093/grurint/ikad087>

15. Geiger C., Jütte B. J. Platform Liability under Article 17 of the Copyright in the Digital Single Market Directive, Automated Filtering and Fundamental Rights. *GRUR International*. 2021. Vol. 70, Iss. 6. P. 517–543. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3776267

16. Frosio G., Geiger C. Taking Fundamental Rights Seriously in the Digital Services Act's Platform Liability Regime. *European Law Journal*. 2023. Vol. 29, Iss. 1–2. P. 31–77. DOI: <https://doi.org/10.1111/eulj.12475>

17. Hartmann-Vareilles F. The Unitary Patent System: what is this light at the end of the tunnel? *ERA Forum*. 2022. Vol. 23. P. 325–345. DOI: <https://doi.org/10.1007/s12027-022-00711-y>

18. Slowinski P. R. Damages and legal costs under the Enforcement Directive in the light of rulings of the European Court of Justice. *ERA Forum*. 2023. Vol. 24. DOI: <https://doi.org/10.1007/s12027-023-00742-z>

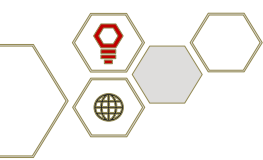
19. van Eechoud M. M. M. Territoriality and the Quest for a Unitary Copyright Title. *IIC – International Review of Intellectual Property and Competition Law*. 2023. Vol. 54. P. 1342–1371. DOI: <https://doi.org/10.1007/s40319-023-01412-w>

20. Calboli I., Sevastianova V. Wartime challenges for trade marks: how long will Russia continue to protect famous foreign marks? *Journal of Intellectual Property Law & Practice*. 2023. Vol. 18, Iss. 1. P. 30–41. DOI: <https://doi.org/10.1093/jiplp/jpac113>

21. Directive 2004/48/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on the enforcement of intellectual property rights. *OJ L 157*, 30.04.2004. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2004/48/oj>

22. Directive (EU) 2016/943 of the European Parliament and of the Council of 8 June 2016 on the protection of undisclosed know-how and business information (trade secrets). *OJ L 157*, 15.06.2016. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>

23. Directive (EU) 2019/790 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on copyright and related rights in the Digital Single Market. *OJ L 130*, 17.05.2019. P. 92–125. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/790/oj>

24. Regulation (EU) 2017/1001 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2017 on the European Union trade mark. *OJ L 154*, 16.06.2017. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj>

25. Regulation (EU) No 608/2013 of the European Parliament and of the Council of 12 June 2013 concerning customs enforcement of intellectual property rights. *OJ L 181*, 29.06.2013. P. 15–34. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/608/oj>

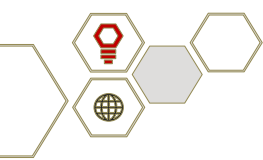
26. Regulation (EU) 2024/792 of the European Parliament and of the Council of 29 February 2024 establishing the Ukraine Facility. *OJ L 2024/792*, 29.02.2024. URL: <https://eur-lex.europa.eu/EN/legal-content/summary/ukraine-facility-2024-2027.html>

27. European Commission. Ukraine 2024 Report. Commission Staff Working Document, SWD(2024) 699 final. Brussels, 30 October 2024. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/1924a044-b30f-48a2-99c1-50edeac14da1_en

28. European Commission. Communication from the Commission – Guidance on certain aspects of Directive 2004/48/EC on the enforcement of intellectual property rights, COM(2017) 708 final. Brussels, 29 November 2017. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52017DC0708>

29. European Court of Auditors. Special Report 06/2022: EU intellectual property rights – Protection not fully watertight. Luxembourg : Publications Office of the EU, 2022. URL: <https://www.eca.europa.eu/en/publications?did=60991>

30. EUIPO, European Commission (DG TAXUD). EU enforcement of intellectual property rights: results at the EU border and in the EU internal market 2023. Alicante ; Brussels, 2024. URL: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/reports/2024_EU_Detentions/2024_EU_Enforcement_of_IPRs_FullR_en.pdf

31. EUIPO. Observatory on Infringements of IPR – Activity Report 2024. Alicante : EUIPO, 2024. URL: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/reports/Observatory_Activity_Report/Observatory_Activity_Report_2024_en.pdf

32. EUIPO. Online Copyright Infringement in the European Union 2024. Alicante : EUIPO, November 2024. URL: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/reports/2024_online_copyright_infringement/2024_online_copyright_infringement_in_the_EU_FullR_en.pdf

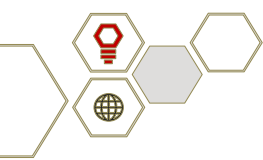
33. Ukrainian National Office for Intellectual Property and Innovations. The Strategic Development Plan 2024–2028. Kyiv : UANIPIO, 2024. URL: https://nipo.gov.ua/wp-content/uploads/2024/04/ENG_The_Strategic_Development_Plan_2024-2028-web.pdf

34. Cabinet of Ministers of Ukraine. Ukraine Plan 2024–2027 (Ukraine Facility Plan). Kyiv, 2024. URL: <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/wp-content/uploads/2024/03/ukraine-facility-plan.pdf>

35. EUIPO. Memorandum of Understanding EUIPO – UANIPIO, Work Plan 2024–2025. Alicante, October 2023. URL: <https://www.euipo.europa.eu/en/news/euipo-and-ukraine-forge-new-partnership>

36. European Commission, EUIPO. EU4IP – Strengthening Intellectual Property Rights: Enlargement and Partnership (Ukraine, Moldova, Georgia, 2024–2027). Brussels ; Alicante, 2023–2024. URL: https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/news/european-commission-and-european-union-intellectual-property-office-team-enhance-intellectual-2023-12-12_en

37. Unified Patent Court. Case Load of the Court since start of operation in June 2023 – Update end October 2024. Luxembourg : UPC, 2024. URL:

<https://www.unified-patent-court.org/en/news/case-load-court-start-operation-june-2023-update-end-october-2024>

38. International Trademark Association. The Status of Intellectual Property in Russia and Ukraine. New York : INTA, 2024–2025. URL: <https://www.inta.org/resources/the-status-of-intellectual-property-in-russia-and-ukraine/>

39. Потоцький М. Ю. Національний орган інтелектуальної власності: новий етап реформи. *Вища школа адвокатури НААУ*. 2022. URL: <https://www.hsa.org.ua/lectors/pototskij-mikola-yurijovich/articles/nacionalnii-organ-intelektualnoyi-vlasnosti-novii-etap-reformi>

40. Коротюк О. та ін. Значення інтелектуальної власності в умовах повоєнного відновлення України. *Journal of the Department of Civil, Economic and Environmental Law, DonNU*. 2023. URL: <https://jrpp.donnu.edu.ua/article/download/16588/16479>